

Prima instanță: Nicolae Costin

Instanța de apel: V. Pruteanu, A. Gavriliță și L. Popova

Republica Moldova
Curtea Supremă de Justiție
Î N C H E I E R E

25 martie 2015

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecător:

Svetlana Novac

Judecătorii:

Oleg Sternioală și Tatiana Vieru,

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Guțuleac Denis,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Guțuleac Denis împotriva Inspectoratului General al Poliției privind anularea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 14 ianuarie 2015, prin care apelul declarat de Inspectoratul General de Poliție a fost admis, fiind casată hotărîrea Judecătoriei Grigoriopol din 13 iunie 2014, cu pronunțarea unei noi hotărîri.

A C O N S T A T A T :

La 07 noiembrie 2013 reclamantul Guțuleac Denis a înaintat în instanța de judecată o acțiune împotriva Inspectoratului General al Poliției privind anularea actului administrativ.

În motivarea acțiunii a indicat că la 15 octombrie 2013 în cadrul Inspectoratului de Poliție Ialoveni a fost efectuată o anchetă internă privind existența unei bănuieli rezonabile în legătură cu prezentarea în stare de ebrietate la serviciu. În cadrul anchetei a fost efectuată o testare alcooscopică cu aparatul „DRAGER”, unde aparatul a indicat 1,31 mg/l de alcool în aerul expirat.

Reclamantul a specificat că urmarea a anchetei a fost emis ordinul nr. 431 din 21 octombrie 2013 cu privire la sancționarea disciplinară cu concedierea sa din organele afacerilor interne.

Precizează reclamantul că ancheta internă din 15 octombrie 2013 s-a efectuat cu încălcarea normelor materiale și a normelor procedurale consfințite în legislația de specialitate și a legislației muncii.

Consideră reclamantul că a fost violat pct. 56 din Statutul disciplinar al polițistului, prin faptul că în comisia de anchetă ad-hoc nu a fost antrenat un reprezentant al salariatului.

Drept temei pentru anularea ordinului contestat reclamantul a mai invocat și încălcarea de către angajator a prevederilor pct. 11 lit. g) al Regulamentului privind modul de tesare alcoscopică și examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei, în coroborare cu pct. 92 din Statutul disciplinar al polițistului, precizînd că la caz, nu s-a efectuat o expertiză medicală obligatorie pentru confirmarea stării de ebrietate.

Totodată, reclamantul a invocat că a activat în lipsa contractului individual de muncă, prin ce au fost încălcate prevederile art. 62 lit. a) și c) din Codul Muncii și a art. 34, alin. (4) din Legea cu privire la activitatea poliției și statutul polițistului,

Solicită reclamantul Guțuleac Denis anularea ordinului nr. 431 din 21 octombrie 2013 cu privire la sancționarea disciplinară cu concedierea a angajatului, restabilirea în funcția deținută de ofițer – interimar de urmărire penală în cadrul Inspectoratului de Poliție Ialoveni, anularea procesului-verbal din 15 octombrie 2013 cu privire la stabilirea gradului de ebrietate, anularea rezultatelor testării alcoscopice nr. 1458 din 15 octombrie 2013 efectuate cu aparatul „DRAGER”.

Prin hotărîrea Judecătoriei Grigoriopol din 13 iunie 2014 acțiunea înaintată de Guțuleac Denis a fost admisă parțial. S-a dispus anularea ordinului nr. 431 din 21 octombrie 2013, cu privire la sancționarea disciplinară-concediere a locotenentului de poliție Guțuleac Denis, fiind restabilit funcție de ofițer de urmărire penală-interimar al Secției urmărire penală al Inspectoratului de Poliție Ialoveni. În rest, pretențiile reclamantului au fost respinse ca fiind neîntemeiate.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 14 ianuarie 2015, apelul declarat de Inspectoratul General de Poliție a fost admis, casată hotărîrea Judecătoriei Grigoriopol din 13 iunie 2014, fiind pronunțată o nouă hotărîre prin care acțiunea înaintată de Guțuleac Denis împotriva Inspectoratului General al Poliției privind anularea actului administrativ, a fost respinsă ca neîntemeiată.

La 21 ianuarie 2015, Guțuleac Denis, a contestat-o cu recurs, solicitînd admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărîrii primei instanțe.

În motivarea recursului a indicat că decizia instanței de apel este ilegală și neîntemeiată, deoarece, Curtea de Apel Chișinău nu a constatat și elucidat toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii, fiind aplicate eronat normele de drept material.

Instanța de recurs reiterează prevederile art. 434 CPC, care statuează expres că, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Decizia instanței de apel a fost pronunțată la 14 ianuarie 2015, iar recursul a fost declarat la 21 ianuarie 2015.

Astfel, prin prisma art. 434 CPC, instanța de recurs constată că recursul a fost declarat în termen.

La 27 februarie 2015 în adresa Curții Supreme de Justiție a parvenit referința înaintată de Inspectoratul General de Poliție la cererea de recurs declarată de Guțuleac Denis, prin care s-a solicitat respingerea cererii de recurs ca fiind inadmisibilă.

În conformitate cu prevederile art. 439, alin. (2) și (3) CPC după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examind temeiurile recursului, în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Guțuleac Denis, este inadmisibil.

În favoarea concluziei enunțate se invocă următoarele argumente.

În conformitate cu dispoziția art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că, temeiurile recursului declarat, nu se încadrează în prevederile art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC. Mai mult decît atît, cauza a fost judecată cu respectarea normelor de drept material și procesual, iar recursul fiind vădit neîntemeiat.

Călăuzindu-se de prevederile art. 440 CPC al RM, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC și anume la lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră

inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În acest sens, instanța de recurs accentuează că, potrivit art. 440, alin. (1) CPC, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 CPC și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Astfel, completul reamintește prin prisma jurisprudenței CEDO, fosta Comisie a arătat că „... art. 6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes” (cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Din considerentele menționate și avînd în vedere faptul că, instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, aplicînd corespunzător normele de drept material și respectînd normele de drept procedural, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție, ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Guțuleac Denis, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție,

D I S P U N E:

Recursul declarat de Guțuleac Denis, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecătorul

Svetlana Novac

Judecătorii

Oleg Sternioală

Tatiana Vieru